

POČETAK

Znao sam ja da je svaki dan lijep.

Pogotovo je lijep kada te ujutro probude lutke, pa makar bio i pekar koji ustaje baš, baš rano.

Nikada mi neće biti jasno zašto neko nekoga tjera odnekuda.

Toga u LUTKARSKOJ REPUBLICI nema niti će ikada biti!!!

Ja bih baš volio da su i pekari došli, ma ja bih volio da svi ljudi i lutke, koje su neki Zli jezici otjerali, dođu u LUTKARSKU REPUBLIKU.

Ma, znate šta, neka i Zli jezici dođu i oni će s nama postati dobri... siguran sam.

Meni ni Ružno pače nije ružno...baš je lijepo.

Za mene niko nije ružan.

Kaže jedan čiko da je svako lijep na svoj način, a drugi čiko kaže da je ljepota skrivena u oku Onoga Koji Posmatra.

U mojim očima ovih dana toliko ljepote ima (da je vrlo rado dijelim sa svima... Ovo se rimuje), da su moje oči najljepše oči.

Jučer nam je moj lutkodrug Zoran pričao o lutkarstvu u jednom drugom gradu gdje su pisali nove knjige o nama, lutkama i lutkodrugarima.

A danas, danas će završiti LUTKARSKA REPUBLIKA.

Mogao bi biti tužan, ali neću, baš.

Danas mi iz Banje Luke dolazi moj drug Mowgli i ostali drugari iz džungle, a onda ću plesati sa drugarima iz Zagreba, a onda ću plesati sa svima da proslavimo kraj i novi početak...

VOLI VAS VAŠ BUGOJNOKIO!!!

OKRUGLI STO MINI TEATAR LJUBLJANA... PEKARNA MIŠMAŠ

Ljubica Ostojić, moderatorica okruglog stola, je iznijela svoje privatno mišljenje o ovoj predstavi rekavši da je uživala u ovoj prekrasnoj predstavi koja je svojom igrom ponijela sviju oko sebe i namjestila im osmijeh koji nije silazio nikako sa lica. Sve je bilo lijepo, i scenografija, i lutke, i koreografija, i bez obzira što ih je bilo malo (tri glumca), uradili su pravi mali spektakl. Konstatovala je kako se ova mala lutkarska forma odlično uklopila u festival. **Dragoslav Todorović** je upotrijebio jedan panegerik rekavši da ga je ova predstava toliko razveselila ne samo zbog svog poleta, već zbog svoje duhovitosti. Druga stvar koja je bitna jeste to što su uspjeli upotrijebiti veliki broj razlučitih lutaka i postići stilsko jedinstvo. I treće, prisustvo „prijave“ animacije, u najljepšem smislu riječi, jer su bili i grubi u animaciji, ali je to bilo lijepo i sa stilom.

Dubravka Zrnčić-Kulenović je na tragu Todorovićeve priče željela da akcentira to da je lutka još jedno više izražajno sredstvo za glumca, i oni su iskoristili sve mogućnosti (i različite lutke i različite animacije), a sve u korist igre u kojoj su svi uživali. Dragocijena je radost koju su glumci imali između sebe, a uspjeli su je prenijeti i na publiku. Jako je zadovoljna što je Mini teatar član Bijenala i nada se da ćemo ih viđati i u narednim godinama.

Ria Trdin je na početku rekla kako je primijetila kako je i osmomjesečna beba pratila predstavu, jer je ova mala forma bilo toliko živa da je držala pozornost sviju. Jedino je iznenadio kraj predstave, koji kao da je došao prebrzo i naglo te se ne zna tačno šta se dogodilo sa pekarom Mišmašom. Vjeruje da je u završnoj pjesmi to i kazano, ali ona nije razumjela jer su pjevali na slovenačkom.

Zoran Đerić je ovu predstavu vidio kako funkcioniše i u drugim sredinama gdje je ponekad jezička barijera bila smetnja u potpunom razumijevanju teksta, što danas nije bio slučaj. Ova mini forma ima veliki potencijal, svi su u tome dali svoj doprinos i on im čestita.

Sanja Krnjajić je rekla kako je doživjela predstavu kao kombinaciju svih komplikacija koja je očaravajuća. Cijelo vrijeme je bila nasmijana, potpuno su je uvukli u priču i ona je zbog toga oduševljena.

Emina Omerović je ovaj put izbjegla upute sa fakulteta da treba voditi računa o publici i osveštavati je, jer je cijelo vrijeme samo pratila priču.

Jasminka Požek-Božuta je fascinirana predstavom, jer glumci na sceni ne gledaju žiri, već se igraju i zabavljaju i to je vidljivo i jako dobro.

Senad Milanović smatra da je ova predstava vrh, on je uživao u duhovitim postupcima glumaca, kao i u svim ostalim elementima predstave.

Violeta Tomič, glumica u predstavi, je rekla kako oni-glumci, nisu zaposleni u ovom teatru, oni se bave općenito glumom i odazivaju se na pozive reditelja. Uvijek se prvi put sreću sa lutkom. Kad je riječ o festivalima, oni samo dobiju poruku da idu i gdje idu i nemaju informacije o tome, i možda je to razlog njihove ležernosti. Za ovo igranje su se potrudili da ne govore na slovenačkom. Inače ova predstava je za njih bila ekstremno težak posao jer su komplikovane uloge i animacije. Oni se međusobno rijetko viđaju, pa se uvijek raduju ponovnom susretu i zato uživaju u igri. Smatra da se grubim tretmanom ne može postići dobar rezultat ni u čemu, pa ni u ovom poslu, i zato oni uživaju u svom poslu. Na kraju se svima zahvalila na pohvalama i kratko upoznala sa životom Svetlane Makarovič, autorice ove priče, za koju je rekla da je jedna divna spisateljica koja, bez obzira na svoje godine i zdravstveno stanje, još uvijek piše za djecu, piše i songove i nastupa na scenu, a na njenim nastupima su sva mjesta popunjena. Njeni tekstovi su uvijek aktuelni kao i ovaj, jer dok je danas igrala ovu predstavu, bila je i potresena jer se i danas u svijetu dešavaju ružne stvari, da jedan dobar čovjek mora napustiti svoj dom zbog zlih ljudi kao što je to slučaj sa izbjeglicama.

OKRUGLI STO GRADSKO POZORIŠTE PODGORICA... RUŽNO PAČE...

Ljubica Ostojić je predstavila ansambl iz Podgorice koji su izveli predstavu „Ružno pače“ autora Igora Bojovića, nastala po motivima istoimene

Andersenove bajke, čije su bajke uvijek interesantne i žive. S obzirom da se u ovoj predstavi pojavljuju i klovnovi i lutke, ona pruža mnogo elemenata za razgovor.

Zoran Đerić je radio na ovoj predstavi od samog početka kao dramaturg i uvijek je rado gleda, Igor Bojović je poznat po tekstovima koji nose nazive velikih pisaca što privlači publiku, ali im daje i svoju inovativnost unoseći u njih i ličnu priču, kao što je i ova predstava, u kojoj se sa ričom o ružnom pačetu preklapa i priča o odrastanju. Ona ima nešto što se dopada svima i zato se već dugo igra. Zanimljiva je i zbog odličnih songova prilagođenih svakom liku. Predstava je rezultat zajedničkog rada i truda.

Ria Trdin je konstatovala da je ova predstava najviše do sada držala pozornost djece zbog komunikacije koja je bila izvrsna. Pohvalila je izrstan glumački dio predstave, a posebno animaciju sa balonom. Predstava je malo izgubila na razumljivosti kod mijenjanja glasova, ali je sve ostalo bilo dobro.

Dragoslav Todorović smatra da ova predstava kao i prethodna nije imala dramaturških problema, i oba komada čvrsto stoje na zemlji. S obzirom da poznaje ovaj ansambl, misli da je oni sjajno i dubinski rade, npr. Dejan Đonović je zbog ove predstave učio da svira saksofon. Žao mu je što lutke-pačići nisu imali pravu mogućnost animacije jer su više bile figure. Za Igora Bojović je rekao da je duhovit i zna se našaliti i na svoj račun te ga je citirao: „Jesam mali, ali veliku senku bacam“ ili „I kormilo je malo, ali velikom brodu pravac daje“. Članovi dječijeg žirija su bili složni u tome da im se ova predstava najviše do sad svidjela.

Elmi D. se najviše svidio početak predstave, Merjem M. misli da je labud mogao biti ljepši, **Lamija Č.** je oduševljena likovnošću, a najviše likom Andersena, **Edah Ž.** Nnje nikad gledao ljepše izvođenje ove bajke, posebno mu se svidjela komunikacija glumca sa publikom i humor u predstavi, **Džan H.** je rekao da ga je predstava vratila u mlađe dane jer je sad već odrastao i ide u osmi razred osnovne škole, **Merjem K.** je željela da čestita svima na predstavi.

Sead Đulić je kazao kako ga je uvijek strah kad predstave počnu komunikacijom sa publikom i često poslije toga ima želju da napusti salu, ali ovaj put to nije bilo tako. Oni su ga zakovali time i on im čestita na sjajnom, preciznom, gledljivom i duhovitom izvođenju. Branko Ilić se zahvalio svima na komentarima riječima *praške škole*. "Hvala, trudit ću se!". Na pitanje koliko improvizali u predstavi, rekao je da je i ima i nema, jer ako je i upotrijebe, ona postaje fiksirana i misli da su oni sačuvali istu igru i nakon pedesetog igranja. Savjetovao je djecu da budu uvijek iskrena i da slobodno napuste salu ukoliko im se ne bude svidjela neka predstava.

Na pitanje **Sanje Krnjajić** zašto ne uljepšaju lutku labuda, Ilić je rekao da oni to ne mogu iako im se ta lutka ne sviđa, jer je to autorsko djelo kreatorke Eve Farkašove.

Dubravka Zrnčić-Kulenović smatra da su došli na pravu temu, o kojoj su do sada mnogo govorili prethodnih godina, i što je generalno problem lutkarstva u BiH, ali i u regionu, a to je uvozno lutkarstvo. Uveze se sve, a glumci postanu samo izvođači kojima je onemogućeno da i sami učestvuju u procesu stvaranja predstave u svim njenim elementima. Zato misli da je to na glumcima i da treba da se nametnu i zahtijevaju od reditelja da ih maksimalno uključi u proces, naravno, to može biti realizovano u vidu razgovara, debata. Potrebno je dati prostor našim mladim ljudima da budu kreatori, a ovako su uvijek ograničeni sredstvima koja su im ponuđena.

Katarina Krek se složila sa ovim mišljenjem, ali smatra da nije problem u njima- glumcima, već je riječ o sistemskom problemu, jer je pozorište postalo rediteljsko, a glumac je samo izvođač radova. U saradnji sa uvoznim rediteljima su izvukli i dobroga iskustva, naučili su o animaciji o kojoj nisu učili na akademiji.

Dejan Đonović smatra da ovu priču treba čuti upravnik pozorišta koji sve dogovara, Takođe, smatra da problem leži i u pozorišnom zakonu, po kojem su scenografi, kostimografi, redatelji –autori, dok glumac to nije. To se ne može promijeniti lako, ali se može napraviti atmosfera u kojoj će si sarađivati. Oni u Crnoj Gori imaju Udruženje glumaca CG, čiji je cilj da promijenu ovaj diskrimirajući zakon za glumce te da glumcu vrate pozorište, a pozorištu glumca.

DJECA O PREDSTAVI...

MINI TEATAR LJUBLJANA „PEKARNA MIŠMAŠ“

Hana, 7 godina

Predstava mi je bila odlična i bilo mi je lijepo. Pekar je bio dobar. Drago mi je što su mu miševi pomagali, a najbolji mi je bio bijeli hljeb.

Zara, 4 godine

Meni je predstava bila super. Sve sam pažljivo gledala. Mačak je otišao od babe Jere, jer ga ona nije hranila. Otišao je kod pekara i on mu je dao hranu, a mačak je obećao da neće pojesti njegove miševe. Mačak je pojeo ribu. Bilo je jako lijepo na predstavi.

Edi, 5 godina

Bilo mi je lijepo i najviše od svega mi se svidjelo kada je mali mačak postao veliki.

Sanja, 5 godina

Meni se predstava svidjela. Ja sam htjela da kasnije dobijemo svi kifle da jedemo. Naučila sam da ne valja odavati tajne, jer to nije lijepo.

Azra, 4 godine

Meni je bilo lijepo. Stara žena je bila zla, ali je pekar bio dobar i nije dozvolio da ona pobijedi.

DJECA O PREDSTAVI...

GRADSKO POZORIŠTE PODGORICA „RUŽNO PAČE“

Ilhana, 9 godina

Meni je predstava bila dobra. Najviše mi se svidio početak predstave, jer je bilo neobično i nije bilo kao do sada. Čitala sam bajku Ružno pače, ali mi je predstava mnogo bolja.

Patricia, 7 godina

Super je bilo. Meni je najbolje bilo kada se pače pretvorilo u lijepog, bijelog labuda.

Lejla, 5 godina

Ovo je najbolja predstava dosad. Bilo je zanimljivo i naučila sam da se nikome ne treba rugati i ismijavati ga. Najljepše je bilo kad se pojavio bijeli labud.

Amar, 10 godina

Odlična predstava. Jedva čekam sutra da opet dođem. Lijepo je bilo što su svi slušali i pažljivo gledali predstavu. Sviđa mi se i što je početak drugačiji od ostalih.

Amna, 10 godina

Meni je bilo prelijepo na predstavi. Posebno mi se svidjelo kad je pače postalo labud.

Tarik, 5 godina

Bilo mi je smiješno kad je došao klaun i pričao sa djevojčicom. Najviše su mi se svidjele lutke.

Petar, 8 godina

Najbolje mi je bilo kad je došao Andersen. Dobro je što je došao, jer je on napisao ovu bajku. Glumci su bili super.

**DJEČIJI BISERI...
MINI TEATAR LJUBLJANA „PEKARNA MIŠMAŠ“**

Bježiteee... Izlaze miševi!

Ono su ti sve pravi hljeb i kifle u korpi...

Vidiš da je mačak odjednom veliki!

**DJEČIJI BISERI...
GRADSKO POZORIŠTE PODGORICA „RUŽNO PAČE“**

A pačeee nije crnooo!

Pa ne može letjeti sa malim balonom!

Kako će Andersen doći u predstavu kad ga nema?!

KNJIGA UTISAKA Gradsko pozorište Podgorica „Ružno pače“

Vrlo lijepo. – **Anes**

Dobro veoma lijepo.

Super je bilo.

Predstava je bila super. Najbolja je od svih dosad. – **Elma**

Super! – **Eli**

Najbolja dosad. – **Mery**

Predstava je bila lijepa. – **Azra**

Najbolja predstava. Čestitam. <3 – **Lamija**

Najbolja predstava do sada!!! – **Edah**

Bilo je lijepo i svidjelo mi se. – **Dalal Amna**

Sviđa mi se predstava.

Najbolja predstava dosad. – **Dana <3**

Ovo je najbolja predstava do sada. Jako je poučna i zanimljiva. <3 – **Amina O.**

:) - **Nudžejma**

RAZGOVOR SA GLUMCEM...

JOSEPH NZOBANDORA, glumac Mini teatra Ljubljana

Možete li se ukratko predstaviti našim čitaocima biltena?

Ja sam Joes, to mi je umjetničko ime. Igram u predstavama i za odrasle i za djecu u više lutkarskih predstava u Mini teatru. Mi dolazimo iz Ljubljane. Pored toga što igram u predstavama radim i muziku za predstave jer imam svoj bend. Bavim se glumom, teatrom i muzikom.

Koliko je bilo zahtjevno raditi na ovoj lutkarskoj predstavi?

To nam je bio izazov jer su različiti tipovi lutaka. Radili smo puno na animaciji jer su neke lutke velike. Ponekad svi mi moramo upravljati sa jednom lutkom. Sinhronizovati te lutke bio je veliki izazov ne samo za nas

već i za režisera, da to sve ukomponuje.

Koliko ste puta do sada igrali ovu predstavu i da li je nagrađivana?

Igrali smo najviše u Sloveniji u Ljubljani i okolici. Mislim da je ova predstava već igrana oko sedamdeset puta. Što se tiče prostora bivše Jugoslavije gostovali smo u Subotici i Banjoj Luci. U Banjoj Luci smo dobili nagradu a u Subotici je Violeta Tomić dobila nagradu za najbolju animaciju. Na ljudima ostavlja lijep dojam bilo gdje da je igramo, uvijek pokušavamo da prilagodimo jezik da bi nas djeca što bolje razumjela. Mislim da nam je danas u Bugojnu također to uspjelo.

Kakav je odnos državnih institucija prema pozorištima u Sloveniji?

Kod nas u Sloveniji je situacija takva da se nezavisna pozorišta uvijek susreću sa finansijskim problemima jer država dovoljno sredstava obezbjedi samo za profesionalne kulturne institucije. Tako da nama, nezavisnim kućama, to predstavlja najveći problem u radu. Mi se sa ovim problemima borimo samostalno i uz malo sreće, truda i rada dobijemo dobru produkciju.

Kako ste zadovoljni organizacijom bijenala?

Organizacija je fenomenalna. Dobili smo sve što smo tražili. Ovaj Kulturno-sportski centar ima na raspolaganju dobru opremu tako da nam je to olakšalo izvođenje predstave u vašem gradu. Ovo bijenale treba da se nastavi kroz naredne godine i nadamo se da ćemo opet biti gosti na vašem susretu lutaka. Publika je bila izvrsna. Drago nam je da su razumjeli predstavu i nadamo se da smo im barem malo stavili osmijeh na lice.

RAZGOVOR SA GLUMCIMA...

KATARINA KREK, glumica Gradskog pozorišta Podgorica

Možete li se ukratko predstaviti čitaocima biltena?

Katarina Krek, glumica Narodnog pozorišta Crne Gore. Završila sam Fakultet dramske umjetnosti kod Bore Stjepanovića. Pozorište je zapravo jedna kancelarija, malo veća. Na svu sreću, imamo Centar za kulturu, koji nam ustupa neki prostor za rad, koji mi gledamo da na najbolji način koristimo. Postojimo već 67 godina i to dovoljno govori o našem radu i broju nagrada i gostovanja na festivalima. Iako za to nemamo najčešće budžet, pa tražimo sponzore, ali eto, kao pozorište koje zavisi od grada, od te neke državne institucije, mislim da smo opravdali, prije svega svoje postojanje. Drago mi je da smo i dalje, uprkos svim tim nedaćama na koje nailazimo, uspjeli održati kvalitet.

Vi ste mlada dramska glumica. Kakav je bio Vaš doživljaj susreta sa lutkarstvom i igranja baš za**djecu?**

Ja sam prva profesionalna glumica u Crnoj Gori koja je pristala da radi lutkarku predstavu. Naše pozorište je, na svu sreću, i na tome sam mnogo zahvalna, poraslo, opstalo i zadržalo se zahvaljujući glumcima amaterima još iz onog perioda kada nisu postojala profesionalna pozorišta. Ja i dalje sa tim ljudima igram u pozorištima. Oni su praktično bara-bara sa profesionalnim glumcima. Ja sam pristala na nešto od čega su glumci bježali. Radila sam prvu predstavu negdje na drugoj godini fakulteta i zaljubila se u lutkarstvo i od tada ne prestajem i zarazila sam već pet kolega koji se već aktivno bave lutkarskom umjetnošću. To je čarobno, nešto kao animirani film, nešto gdje je sve moguće i dozvoljeno i gdje mašta može da se rasplamsa do tih granica kojih u klasičnom pozorištu nema.

Možete li nam reći Vaše utiske o našem susretu lutkara?

Prije svega, htjela bih da se zahvalim na pozivu i na načinu na koji smo dočekani. Znamo kakva je situacija, gdje god da gostujemo finansije su problem i da nemamo mjesta da svi ostanemo ovdje, da razgovaramo o pogledanim predstavama. Ovdje smo uspjeli da za kratko vrijeme razmijenimo iskustva, jer to malo što uhvatimo da vidimo i zbilja nešto znači za našu karijeru. Mislim da ste savršeni domaćini. Značilo mi je što se na okruglom stolu govorilo ono što se treba govoriti, bavilo se nekakvim problemima. Ono što sam naučila kod profesora Bore Stjepanovića tokom cijelih studija jeste to da je dobro kad imam da kažem ono što ne valja, jer svima nama pohvale prijaju, ali tada ne znamo ono na čemu griješimo. Tako da, to svima mnogo znači. Moram reći oduševljena dječijim žirijem koji je imao nešto da nam kaže, drago mi je što su tako otvoreni za komunikaciju. Djeca su mnogo zahtjevnija u odnosu na stariju publiku, kod kojih dosta bude lažnog predstavljanja, jer oni će i kad im je dosadno sjediti, a djeca to neće, zato igranje za djecu meni predstavlja veliko zadovoljstvo.

TAKMIČARSKI PROGRAM...

Dječije pozorište Republike Srpske

Petak, 18.09.2015.

Pozorišna dvorana KSC-a

16,00 sati

Ivor Martinić (prema romanu Radjarda Kiplinga)

KNJIGA O DŽUNGLI

Režija

Robert Valtl

Igraju

Milan Trninić

Božana Bijelić

Dragan Banjac

Aleksandar Blanić

Slobodan Perišić

Duško Mazalica

Saša Terzić

Aleksandra Spasojević

Svjetlana Andrić

Đorđe Janković

Željko Milićević

Ana Anđelić

Zorana Šuman

Muzika: DAMIR MARTINOVIĆ MRLE i IVANKA MAZURKIJEVIĆ

Lutke, scenografija i kostimi: ROBERT SMOLIK

Koreograf: ĐULA ČEREPEŠ

Dramaturg: IVOR MARTINIĆ

Lektor: RANKO RISOJEVIĆ

Svjetlo majstor: SAŠA ŠUMAN

Rasvjetljivač: SRĐAN MARINKOVIĆ

Ton majstori: BORIS BIJELIĆ i ĐORĐE ŠTRKIĆ

Šef scene: BORKO GLIŠIĆ

Slikarski radovi: BERINA ŠUŠČEVIĆ

Izrada rekvizite: ZORAN BJELOŠEVIĆ i RODOLJUB MUŠIĆ

Izrada kostima: LJILJANA ŠINIKOVIĆ

Dekorater: VID MILETIĆ

Garderober: SLAVA TERZIĆ

Organizator: DRAŠKA DESPENIĆ

Direktor predstave: PREDRAG BJELOŠEVIĆ

O POZORIŠTU...

Dječije pozorište Republike Srpske iz Banje Luke osnovano je 30. decembra 1955. godine. Prve profesionalne baletske i lutkarske predstave Dječije pozorište izvodi u maju i oktobru 1956. godine. Za posljednjih 50 godina djelovanja u Banjoj Luci Dječije pozorište Republike Srpske je na scenu postavilo 265 premijera, a predstave je gledalo više od tri miliona gledalaca. Od 1998. godine do danas čest je gost evropskih scena: Varšave, Sofije, Londona, Magdeburga, Potsdama, Moskve, Peruđe, Kremone, Beograda, Ljubljane, Sarajeva, Novog Sada i dr. Za svoj rad Dječije pozorište je dobilo mnoga gradska, republička i državna priznanja u bivšoj Jugoslaviji i kao nacionalni teatar za djecu u Republici Srpskoj.

O REŽISERU...

Robert Waltl je glumac, režiser, lutkar i umjetnički direktor. Rođen je 1965. godine. Ostvario se u brojnim slovenskim i hrvatskim pozorištima, a glumio je i u filmovima iz 1987. Od 1999. godine radi i kao režiser.

Na mnogim međunarodnim festivalima je za svoj rad dobio i nekoliko nagrada. Godine 1998. osnovao je novi slovenski teatar - Mini Kazalište Ljubljani. .

Robert Waltl kao glumac ostvario jedinstveni umjetnički uspjeh, jer je u samo pet sezona Mini Teatra (uz usmjeravanje i ulogama u brojnim predstavama), igrao šest Monodrama. Waltl je često bio korežiser scenskih nastupa u kojima je osvojio brojne nagrade u Sloveniji i na prestižnim međunarodnim festivalima Iran, Venezuela, Poljske, Španjolske, Italije, Belgije, Austrije, Bjelorusije, Rusije, Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Srbija, Crna Gora, Mađarska ...

Waltl kao redatelj i animator stvorio je prvu virtuelnu lutku na svijetu, Palčicu i napravio put istraživanja još uvijek potpuno nejasnim i neotkrivenim područjima pozorišta, vizuelne i medijske umjetnosti.

Za svoj rad dobio je više nagrada, uključujući i nagradu Udruženja dramskih umjetnika Slovenije, nagradu Udruženja dramskih umjetnika Hrvatske, nagradu na području Grada Ljubljane i nekoliko nagrada Udruženja dramskih umjetnika Hrvatske i nagrade na festivalima u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Kini, Iranu, Poljskoj, Bjelorusiji, Sloveniji, Srbiji i Crnoj Gori.

O PREDSTAVI

"Knjiga o džungli" Radjarda Kiplinga jedan je od najomiljenijih dječijih romana. To je priča o dječaku Mogliju koji odrasta s vukovima u džungli. Kada se u istu vrati tigar Šir Kan koji mu se želi osvetiti, vučje pleme odlučuje kako dječak mora da se skloni. Kao zaštitnici se prijave nespretni medvjed Balu i brza i brižna pantera Bagira. Dječak Mogli kreće u avanturu u kojoj uči zakone džungle. Kada tigar Šir Kan zavlada vučjim čoporom, dječak Mogli odlučuje da se vrati u vučje pleme kako bi se sukobio sa tigrom i ponovno uspostavio mir u džungli. Priča je to o prijateljstvu, nepredvidljivosti masa, prihvatanju različitosti, te požrtvovanosti pojedinaca. Kada dječak Mogli shvati da ga se zbog toga što je različit od drugih životinje boje, odlučuje da ode svojoj vrsti, kako ne bi dalje narušavao poredak u džungli, ali daje obećanje da se nikada neće ponašati prema životinjama onako kako se „čovječija" vrsta ponašala prema njima.

NAJAVLJUJEMO...**NA PUTU PREMA GORE**

Večeras , sa početkom u 20 sati u Maloj sali bit će upriličen nastup Studija za suvremeni ples Zagreb “Na putu prema gore”.

STUDIO ZA SUVREMENI PLES prvi je hrvatski ansambl suvremenoga plesnog izraza osnovan 1962. u Zagrebu pod umjetničkim vodstvom Ane i Vere Maletić. Godine 1968. umjetničko vodstvo preuzima Tihana Škrinjarić, 1979. Zaga Živković, a 1997. Bosiljka Vujović-Mažuran.

Studio svoj rad temelji na tradiciji inovacije u polju suvremenoga plesnog izraza, uvijek prihvaćajući nove trendove u umjetničkoj i kulturnoj komunikaciji. Uz domaće koreografe koji su godinama djelovali i djeluju na hrvatskoj plesnoj sceni , ansambl je surađivao i s brojnim vrhunskim koreografima i pedagogima iz Francuske, Engleske, SAD-a, Španjolske, Slovenije, Nizozemske.

SSP je godinama prisutan na svim hrvatskim scenama, surađujući sa svim zagrebačkim kazalištima te nastupajući na brojnim festivalima u zemlji (Muzičkom biennalu – Zagreb, Zagrebačkom ljetu, Tjednu suvremenog plesa, Splitskom ljetu, Dubrovačkim ljetnim igrama, ZadArsNova, Međunarodnom festivalu djeteta – Šibenik, Danima hrvatske glazbe, Osiječkom annalu), i inozemstvu (gostovanja u Njemačkoj, Austriji, Italiji, Švedskoj, Mađarskoj, Poljskoj, Rusiji, Estoniji, Latviji, Litvi, Gruziji, Ukrajini, Azerbajdžanu, Južnoj Koreji, Sloveniji, Portugalu, Peruu, Grčkoj, Armeniji, Makedoniji, Slovačkoj, Egiptu). Dobitnik je nagrade Hrvatskog Glumišta za predstavu “Kaputt” u kategoriji najbolje predstave u cjelini, a u koreografiji Mirjane Preis za 2004. g.

Za HTV je snimio brojne emisije. SSP je jedini profesionalni ansambl u Hrvatskoj koji jednako brižljivo stvara predstave za dječju i odraslu publiku. Osim konstantnog rada na edukaciji vlastitog ansambla kroz dovođenje stranih i domaćih plesnih pedagoga, za rad SSP-a specifično je odgajanje novih članova u polju kreativne edukacije (u okviru programa Podmladak), te otvaranje ka koreografskim eksperimentima plesača iz ansambla. Poseban segment SSP-a Male forme omogućuje plesačima iz ansambla da se okušaju u prvim samostalnim koreografskim uradcima.

NAŠ PJESNIK EDO...

**NIKAD NE SPAŠAVAJ LJUBAV
KOJA SE UTAPA**

Spašavaj brod
Ako tone
I čovjeku baci konop
Ali ne i ljubavi

Ne zato što nije čovjek
Što nije brod

Ljubav koja prolazi
Je utopljenik
Sa sidrom oko vrata
Koji priželjkuje oblake
na dnu mora
koji se olako za svaku nadu
hvata

dok na dnu mora morske zvijezde
gore od nestrpljenja

ŠPIGLO

Danas u špiglu
Gledam drugačiju sliku
Nego jučer
Ko kaže
Da se špiglo ne mijenja
Ja sam isti čovjek
A iz mojih crta lica
Sve više osmijeh se briše
I tuga izbija

SVIJEĆA

Nekad davno
Kao da mi se život
Ugasio
Samo se jedan
Plamičak spasio
Koji nije
Bio u meni
A kojeg sad želim
Da poklonim tebi

(IZ ARHIVE...)

TREĆI BIJENALE JUGOSLOVENSKOG LUTKARSTVA

BUGOJNO 8.-15. septembra 1983.

Dan 4., 11.9.1983.

Lutkarstvo nas je ponovo zbližilo, sprijateljilo. Bijenale ima zadatak da prikaže ono najvrijednije (u ovom trenutku) u lutkarskim pozorištima Jugoslavije. Srećni smo što je u usponu, a to je mišljenje svih kako u masovnosti tako i u kvalitetu.

Šibenik je grad žive scene, igre, pjesme i lutke, kao takav stiže i međunarodno priznanje i status grada djece svijeta.

Bugojno je nešto drugo, Grad lutke. Pretjerat ću, namjerno, Bugojno je ovih dana velegrad Jugoslovenskog lutkarstva. Naš zadatak je da nastavimo, da stvaramo novu publiku i razvijamo ljubav kod djece za lutku. Ako „regrutujemo“ nove zaljubljenike naša misija je uspjela. Ustvari, lutka nije samo dječija. Lutka je i naša.

Zašto nas uzbuđuje i privlači?

Da li je to neka „tajna veza“ sa djetinstvom? Razmislimo...

Ovdje su okupljeni najbolji stvaraoci: roditelji, glumci, teoretičari. Od njih treba očekivati predlažem, veću saradnju, međusobna gostovanja, razmjenu predstava, raditelja, tekstova. Ovogodišnji Bijenale je uspješan ne samo po predstavama, nego i po temama, Jugoslovenska dramaturgija 1945-80 i Lutka na televiziji.

Lutki nijesu potrebni prevodioci, ona je univerzalna.

Lutka je igra naših snova.

Živjela lutka!

Slobodan Vukanović

DIREKTOR SUSRETA

Vahid Duraković

KOORDINATOR SUSRETA

Sanel Ugarak

PR SUSRETA

Rea Vučić

ORGANIZACIONI ODBOR

Hasan Ajkunić- predsjednik

Senada Milanović

Sanel Ugarak

Ermina Musić

Suad Velagić

Edin Čatić Bato

Željko Luleđija

Sead Karahodžić

Nedžad Milanović

Samir Nuhić

Antonio Đolan

Amel Ugarak

Vahid Duraković

REDAKCIJA BILTENA

Vedrana Kisić, urednik

Amel Ugarak, teh. urednik

Senada Milanović

Ermina Musić

Amar Ferizović

Suad Velagić

Azra Sadagić

Emina Sadiković

Lejla Kaharević

Evelina Dautbegović

Selma Sloboda

Edna Supur

Emil Ždralović

Edin Čatić Bato , fotograf

MODERATOR OKRUGLIH STOLOVA

Ljubica Ostojić

STRUČNI ŽIRI

Dubravka Zrnčić Kulenović (BiH)

Ria Tardin (Hrvatska)

Dragoslav Todorović Šilja (Srbija)

DJEČJI ŽIRI**TEATRA FEDRA BUGOJNO**

Džan Haračić

Merjem Karadža

PRVA OSNOVNA ŠKOLA

Lamija Fuka

Elma Dautbegović

DRUGA OSNOVNA ŠKOLA

Lamija Čunjalo

Selma Haznedarević

TREĆA OSNOVNA ŠKOLA

Sara Hamzakadić

Merjem Mešan

Adrijan Požek, gost iz Sarajeva

DJEČIJE POZORIŠTE EKO ART BUGOJNO

Timur Hadžibegović

Edah Ždralović

TEHNIČKA EKIPA

Senad Imamović Struja

Edin Čatić Bato

Azem Duraković

Jusuif Hozić Caci

DIZAJN PLAKATA

Antonio Đolan

SPOLJNI SARADNICI

Melisa Sabitović

Aida Dautović

Maida May

Edin Korjenić

UREDNIK INTERNET STRANICE

Mulhari Agić

Edin Čatić Bato

